

Către casă

Dumitru Negrea

Nu mai e mult și voi putea
S-ajung și eu acasă,
Călăuzit de acea stea
Ce drumul nu și-l lasă.

Tot ce a fost nici nu mai știi
Pământul de-l va duce,
Grădinile-așteptând pustii
Ca vântul să le-apuce.

Pe-aici nu s-a schimbat nimic,
Tu cred că știi mai bine
Și totul pare mult mai mic
Acum când noaptea vine.

Iar lumea a căzut în timp
De la o vreme-ncoace,
Nemaiaflând un anotimp
Ce liniștea o coace.

A fost și trudă și război
Și toate cele șapte,
Esența noastră însă noi
Ne-o arătăm prin fapte.

Apoi vei face cum vei vrea
Nu am să dau eu sfaturi,
Căci totuși viața este grea
Când nu privești de-alături.

Mai multe nu mai scriu acum,
Că ora e târzie
Și-n zori eu voi porni la drum,
Văzând ce-o să mai fie.